

„Na és akkor mi van?”

KÖNYVKRITIKA - LXII. évfolyam, 9. szám, 2018. március 2.

Janusz Korczak: Gettónapló. Fordította Pászt Patrícia és Borzon Daniel. Könyv&Kávé Kiadó, Budapest, 2017, 91 oldal, 2450 Ft

A 200 árva meggyilkolása után számít-e, hogy orvosuk és tanítójuk nem hagyta őket magukra, hanem velük ment a halálba? Janusz Korczak, eredeti nevén Henryk Goldszmit Varsóban született, 1878-ban. Orvos volt, de író és a gyermeki jogok egyik első képviselője is. Pedagógus apja nemhiába becézte bambának és tökfilkónak, amikor 1912-ben rábíztak egy árvaházra, ő már tudta, hogy nem követelményekre és szigorra fogja alapozni a gyerekek nevelését, hanem a személyiségük tiszteletére, az önnevelésre és a demokratikus elveken alapuló önkormányzatiságra. A gyermeknek alacsony a piaci értéke, mondja *A gyermek joga a tiszteletre* című írásában, majd mégis arra a következtetésre jut: „Nem vagyunk csodatévők - nem akarunk sarlatánok lenni. Lemondunk a tökéletes gyermek csalóka ábrándképéről. Követeljük: szüntessétek meg az éhezést, fázást, nyirkosságot, levegőtleniséget, zsúfoltságot, túlnépesedést!...Tiszteletet, ha ugyan nem alázatot, a fehér, világos, szeplőtelen, szent gyermekkorok!”